

Art. 4. 1. Premia samodzielności przedsiębiorstwa wynosi od 5% do 15% wykazanego zysku w zależności od wyników gospodarczych przedsiębiorstwa i przeznaczona jest na inwestycje wytwórcze przedsiębiorstwa oraz na powiększenie jego własnych środków obrotowych.

2. Sposób obliczania wysokości premii samodzielności przedsiębiorstwa ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 5. 1. Premia zbiorowa załogi przedsiębiorstwa wynosi połowę kwoty ustalonej jako premia samodzielności i może być podwyższona dla poszczególnych przedsiębiorstw lub ich grup w granicach do 100%. Podwyżka ta jest uzależniona od polepszenia jakości wytworów, świadczonych usług lub od obniżenia kosztów wytwórczości staraniem przedsiębiorstwa.

2. Wysokość podwyżki premii zbiorowej załogi przedsiębiorstwa ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

3. Premia zbiorowa załogi przedsiębiorstwa przeznaczona jest na zbiorowe zaspakajanie społecznych potrzeb pracowników przedsiębiorstwa, a sposób jej użycia ustala rada załogowa.

Art. 6. 1. Wysokość i termin wpłat na państwowy fundusz inwestycyjny ustala corocznie Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania w za-

leżności od państwowego planu inwestycyjnego.

2. Zasady tworzenia oraz sposób zarządzania i użycia państwowego funduszu inwestycyjnego ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 7. 1. Zasady i terminy sporządzania bilansów i zamknięć rachunkowych oraz tryb zatwierdzania ich przez władze nadzoruze ustala rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i z właściwymi ministrami.

2. Zasady ustalania wysokości ubytków oraz tworzenia i użycia funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonego na wyrównanie ubytków wartości majątku przedsiębiorstwa, ustali rozporządzenie Ministra Skarbu wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym właściwym ministrom.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

217

DEKRET

z dnia 27 czerwca 1946 r.

o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Reglamentowanie zaopatrywanie ludności w przedmioty powszedniego użytku odbywa się z zasobów, znajdujących się w dyspozycji Państwa.

2. Ustalanie przedmiotów objętych reglamentowanym zaopatrzeniem należy do właściwości Ministra Aprowizacji i Handlu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 2. Celem zapewnienia zaopatrywania ludności w podstawowe przedmioty powszedniego użytku Minister Aprowizacji i Handlu w drodze rozporządzeń wydawanych w porozumieniu z właściwymi ministrami może normować obrót, przerób, gromadzenie i spożycie tych przedmiotów.

Art. 3. 1. Minister Aprowizacji i Handlu ustala:

- 1) grupy ludności uprawnione do korzystania z zaopatrzenia reglamentowanego,
- 2) normy przydziałowe, zróżniczkowane ze względu na wiek, wymagania wykonywanego zawodu i stan zdrowia uprawnionych,
- 3) ceny za przedmioty przydzielane ludności,
- 4) rodzaje dokumentów zaopatrzenia oraz sposób ich rozprowadzenia,
- 5) sposób realizowania dokumentów zaopatrzenia,
- 6) sprawozdawczość i kontrolę rozdziału przedmiotów objętych reglamentowanym zaopatrzeniem i zasady ustalenia remanentów.

2. Zarządzenia w sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 1—3 wydawane będą w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Art. 4. Dokumenty zaopatrzenia są imienne i nie mogą być odstępowane pod tytułem darmym lub odpłatnym.

Art. 5. 1. Do wykonania zadań przewidzianych w art. 1 Minister Apropowizacji i Handlu może w porozumieniu z właściwymi ministrami powoływać do współpracy za wynagrodzeniem organizacje spółdzielcze, przedsiębiorstwa państwowe i prywatne oraz nakazać stawianie do dyspozycji na rzecz akcji zaopatrywania ludności magazynów, składów, środków przewoźnych oraz urządzeń technicznych, a także ustalać kwalifikacje, którym winny odpowiadać osoby, zatrudnione na kierowniczych stanowiskach przedsiębiorstw, przerabiających podstawowe przedmioty powszedniego użytku do celów reglamentowanego zaopatrywania ludności.

2. Do współpracy w zakresie rozdziału dokumentów zaopatrzenia mogą być powołane osoby, którym w myśl art. 4 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309) poruczono prowadzenie ksiąg, rejestrów lub list meldunkowych.

Art. 6. 1. Organizacje, przedsiębiorstwa i osoby, o których mowa w art. 5, podlegają nadzorowi i kontroli Ministra Apropowizacji i Handlu w zakresie, w jakim do współpracy zostały powołane.

2. Zakres i tryb powoływania do współpracy w akcji reglamentowanego zaopatrywania ludności oraz zasady wynagrodzenia organizacji i przedsiębiorstw, które w myśl art. 5 powołano do współpracy, ustali rozporządzenie Ministra Apropowizacji i Handlu, wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami po wysłuchaniu opinii Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Społem“, Izby Przemysłowo-Handlowych oraz zrzeszeń gospodarczych.

Art. 7. 1. Minister Apropowizacji i Handlu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Ziem Odzyskanych może zlecić władzom samorządu terytorialnego

rozdział, gromadzenie i przewóz przedmiotów przeznaczonych na reglamentowane zaopatrywanie ludności, za zwrotem wydatków, związanych z wykonywaniem zleconych czynności.

2. Władze samorządu terytorialnego podlegają w zakresie wykonywania tych zleconych czynności nadzorowi i kontroli Ministra Apropowizacji i Handlu, który w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej wydaje w tym zakresie ogólne wytyczne.

Art. 8. 1. Kto narusza przepisy niniejszego dekretu oraz rozporządzeń i zarządzeń wydawanych na jego podstawie podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000 zł, albo jednej z tych kar, jeżeli czyny te nie ulegają surowszemu ukaraniu na podstawie innych przepisów prawnych.

2. Ponadto można orzec przepadek przedmiotów, znajdujących się w obrocie z naruszeniem przepisów niniejszego dekretu albo rozporządzeń i zarządzeń wydanych na jego podstawie.

3. Do orzekania o wykroczeniach przewidzianych w niniejszym artykule właściwe są władze administracji ogólnej I instancji.

Art. 9. Przedmioty ulegające przypadkowi przekazuje się na cele reglamentowanego zaopatrywania ludności, a w szczególności dla szpitali, sierocinców i innych instytucyj dobroczynnych.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Apropowizacji i Handlu w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych oraz innymi właściwymi ministrami.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej :

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Apropowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Administracji Publicznej:

Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych :

Władysław Gomułka

218

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“

(Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pra-